

INDEX ARGUMENTORUM DECISIONUM.

DECISIO I.

ARGUMENTUM.

Nomen *Ordo*, & Verbum *Ordino* plura significant. Ostenditur quid propriè denotent in præsentî materia de Sacramento Ordinis. Plures probationes de Existentiâ Ordinum majorum, ac minorum in primitiva Ecclesia. Error Calvinî, ac Lutheri eisdem Ordines negantium. Quomodo omnes Christiani dicantur esse Sacerdotes à Divo Petro, & à S. Joanne? pag. 1

DECISIO II.

ARGUMENTUM.

Examinatur celebris Quæstio, An Ordo sit verè, & propriè Sacramentum? Præmittuntur tria. 1. Differentia inter Ordinationem in fieri, & Ordinem in facto esse. 2. Quòd Apostoli, & Evangelistæ non scripserunt omnia facta à Christo, sed plura voce tantùm tradiderunt, undè provenere Apostolicæ traditiones. 3. Quòd Ecclesia Romana est earum fidelis custos. Resolvitur proposita Quæstio Affirmativè, & probatur Ordinem esse verum Sacramentum rationibus, Conciliis, & Sanctorum Patrum testimoniis. Cur degradati Sacerdotes, si celebrent, validè consecrent? Exempla Presbyterorum degradatorum. 3

DECISIO III.

ARGUMENTUM.

Agitur de numero Ordinum, & recensentur quinque opiniones diversæ de eodem numero. Canonistæ tenent Ordines esse novem. Græci, quinque, Hæretici, esse tres. Horum omnium fundamenta referuntur. Quarta, & Quinta opinio refutatur. Tertia amplectitur, & concordatur cum secunda; Prima, quæ vult etiam primam Tonfuram esse Ordinem, remanet sub diffidio. 7

DECISIO IV.

ARGUMENTUM.

Disputatur, An valida sit Ordinatio per saltum, suscipiendo scilicet Ordines superiores ommissis inferioribus? Distinguitur circa consecrationem Episcopi, qui invalidè consecratur omisso Sacerdote; & circa Ordinationem Presbyteri, qui validè, sed illicitè ordinatur, si alios Ordines omittat. Exempla, Rationes, & Auctoritates, quæ videntur suffragari promotioni ad Ordines per saltum. Earum resolutio. An Episcopus possit dispensare cum promotis per saltum? Variæ DD. opiniones, quæ fœdere distinctionis concordantur. 11

DECISIO V.

ARGUMENTUM.

Traduntur tres definitiones Sacramenti Ordinis, quarum Tertia, quæ est Scotistarum declaratur, & ex ea demonstrantur quinque genera causarum, quæ in Sacra Ordinatione concurrunt; Instrumentalis, Formalis, Materialis, Efficiens, & Finalis. Hæc ultima est Gratia, idoneos faciens Clericos pro Altaris ministerio. Signa visibilia ejusdem Gratia super aliquos Sanctos, dum promoverentur seu ad Ordines, seu ad Episcopatum. Prodigium Sanguinis S. Joannis Baptistæ ebullientis in Phiala posita super Ara, in qua Missa celebratur. 15

DECISIO VI.

ARGUMENTUM.

Discutitur Quæsitum? An singuli Ordines sint Sacramentum? Propositus quindecim argumentis pro negativa, referuntur quatuor opiniones Doctorum. Primâ asserit, solum Sacerdotalem Ordinem esse Sacramentum. Secunda, quòd soli tres Sacri, non autem quatuor Minores. Tertia, quòd Sacramenta sunt singuli septem, ac etiam Episcopatus. Quarta, quòd & tres Majo- res, & quatuor Minores tantùm sunt Sacramenta. Amplectitur hæc Quarta opinio, & redditur ratio, ob quam singuli septem Ordines habent veram rationem Sacramenti. Respon-

Index Argumentorum Decisionum.

Respondetur XV. argumentis contrariis, & ostenditur, etsi omnes Ordines sint Sacramenta, tamen non facere septem, sed unum Sacramentum. Eruditiones plures de Usu omnium septem Ordinum in primitiva Ecclesia. pag. 17

DECISIO VII.

ARGUMENTUM.

Ostenditur, Materias, & Formas Ordinum esse à Christo Domino institutas. Examinatur ardua illa Quæstio, Cur Græci conferant Ordines Sacros sine porrectione materiæ tangendæ ab ordinato; sed sola manuum impositione? Rationes, & auctoritates pro infallibilitate Concilii Florentini, Eugenii Papæ Quarti, & ipsius Ecclesiæ Romanæ, præcipuè circa materias, & formas Sacramentorum. Duplici dicendi modo conciliatur discrepantia Ecclesiæ Græcæ, & Latinae circa collationem Ordinum. 22

DECISIO VIII.

ARGUMENTUM.

Disputatur, An in collatione Ordinum materia sit tangenda Tactu physico, vel sufficiat Tactus Moralîs? Præmittitur elegans narratio quinque sensuum exteriorum hominis, & eorundem utilitas, ac excellentia. Inde ostenditur, sensum Tactus ob præstantiam Manus humanæ præcellere in multis, præsertim ex dignitate Sacerdotali, quam Homo acquirit tactu materiæ in Ordine Sacro. Resolvitur Quæstio pro Tactu Physico, Ratione, Auctoritate DD. & Tutiori opinione, quæ in consecutione Sacramentorum semper est amplectenda. 25

DECISIO IX.

ARGUMENTUM.

Inquiritur, An Materia sit tangenda per ordinandum nuda manu? vel sufficiat, si vestita Chirothecis? velo, aut sudariolo cooperta, seu impedita? Eruditiones nonnullæ de Chirothecis. Dubii resolutio; prout etiam declaratio de tempore, quo materia est tangenda? Et an in parte, vel tota? An utraque manu? Et an sit exhibenda ab ipso met Episcopo ordinante? 29

DECISIO X.

ARGUMENTUM.

Agitur de Tonfura Ecclesiastica, de ejus mystica Significatione, Antiquitate, Speciebus, & Forma. Clericalem Tonfuram considerare in abscissione omnium capillorum, &

in deferenda Clerica, seu Corona in summitate capitis, ostenditur, ac probatur, Conciliis, Decretis Pontificiis, Historiis, Exemplis Sanctorum, ac pluribus non injucundis eruditionibus, pag. 31

DECISIO XI.

ARGUMENTUM.

Proponitur famosa Controversia inter Theologos, & Canonistas agitata, quadringentis ab hinc annis, Utrum Tonfura sit Ordo, & imprimat characterem? Referuntur breviter, sed clarè argumenta utriusque Scholæ variis eruditionibus ornata. Diffidium relinquatur indecimum, quando non placeat Cardinalis Bellarmini concordatio. 34

DECISIO XII.

ARGUMENTUM.

Inquiritur ad Quem proprio jure spectet conferre primam Tonfuram, & Ordines? Ostenditur pertinere ad Episcopum; & quæ requirantur in Episcopo, ut conferat Ordines validè, & licitè? An Episcopi Schismatici, vel censuris irretiti validè ordinent? Quid, si sint notorii, sed non denunciati? Quæstio difficilis circa Constitutionem Martini V. de permessa conversatione cum Excommunicatis non denunciatis. Formosi Papæ Historia. Auxilii Scriptoris antiqui in ejus defensionem libelli duo. De fraudibus ordinandorum in variando de uno ad alium Episcopum. Antidotum Bullæ Innocentii XII. contra prædictas fraudes. 37

DECISIO XIII.

ARGUMENTUM.

Quæstio illa proponitur, & examinatur, Utrum SS. Angeli, ac Anima beata possint ministrare Sacramenta, ac proinde primam Tonfuram, & Ordines conferre? Præmittuntur septem symbolicitates Angelorum cum Sacerdotibus, & septem genera rerum, quas illi custodiunt. Fiunt argumenta pro utraque opinione propositæ Quæstionis. Eadem sub distinctione resolvitur, & pluribus Historiis Sacris exornatur. 42

DECISIO XIV.

ARGUMENTUM.

Demonstratur, simplices Presbyteros posse conferre primam Tonfuram, ac minores Ordines, sed è solius Papæ commissione, prout ex antiqua praxi Ecclesiæ, & ex nova concessione per Alexandrum Octavum facta Primicerio Sancti Marci Venetiarum. Difficilia

Index Argumentorum Decisionum.

lia argumenta in contrarium proponuntur, & evacuantur. Agitur de Chorepiscopis? Quam essent? Quando introducti? Quando servati? Cur, & quando extincti? Quo jure ipsi ordinarent Clericos? pag. 47

DECISIO XV.

ARGUMENTUM.

Agitur de potestate Abbatum circa collationem Tonfuræ, & minorum Ordinum. Præmissis variis eruditionibus ad intelligentiam materiæ, ostenditur Quinam Abbates conferant Ordines, & Quibus? An etiam Novitii? An extraneis venientibus cum dimissoriis suorum Episcoporum? Referuntur variæ Declarationes Sacr. Congregationis, & opiniones Doctorum. Utrum exteri ordinentur ab Abbatibus non solum illicitè, sed etiam invalidè? Abbates habentes Territorium separatum cum omnimoda Jurisdictione Episcopali an possint dare dimissorias ad Ordines etiam suis subditis sæcularibus? Privilegium Præbendæ Sancti Marci Venetiarum pro conferenda prima Tonfura, & quatuor minoribus Ordinibus. 51

DECISIO XVI.

ARGUMENTUM.

Proponuntur, & resolvuntur quatuor curiosa dubia. Primò: An ex commissione Papæ possint Clerici non Presbyteri conferre Tonfuram, & Ordines minores? Secundò: An Presbyteri ex eadem Papali delegatione possint conferre Subdiaconatum? Tertio: An etiam Diaconatum? Quarto: An & Presbyteratum? Dantur non inutiles observationes legales præcipue circa famigeratum Privilegium Innocentii VIII. ad Abbates Cistercienses pro collatione Sacrorum Ordinum. 60

DECISIO XVII.

ARGUMENTUM.

Præmissa narratione Ostiariorum Templi Salomonici in Lege Hebraica, ostenditur existentia Ordinis Ostiariatus in Lege nova ab initio Ecclesiæ, eumque esse Sacramentum à Christo Domino institutum. Declaratur eius Materia, & Forma, quæ semper eadem fuit, prout ex variis antiquissimis Ritualibus ante millesimum Annum conscriptis. Recensentur Ostiariorum Officia, inter quæ duo præcipua. Unum, quod non permittant, populum adherere Altaribus, in quibus celebratur Missa. Alterum, quod non sinant, pauperes deambulare per Ecclesiam, eleemosynam petentes tempore Sacrificii, vel Orationis. 64

DECISIO XVIII.

ARGUMENTUM.

Proposita, & discussa Quæstione, Quare Græci non conferant Ordinem Ostiariatus, neque Exorcistatus, neque Acolythatus? Et relatis doctissimis argumentis tam pro, quàm contra eorum omissionem: agitur de Ordine Lectoratus, & ostenditur, quæ sit ejus Materia, & Forma? & quæ ejus officia tam apud Latinos, quàm apud Græcos. Eruditiones multæ de Libris Hebræorum antiquis tum Realibus, tum Metaphoricis; idest de Libro Vitæ, de Libro finalis Judicii, & Mortis. Exempla plura SS. Lectorum. 68

DECISIO XIX.

ARGUMENTUM.

Ad Exorcistatus Ordinis explanationem ostenditur: I. Dari verè Energumenos, adductis, examinatis, ac rejectis opinionibus DD. illos negantium. II. Quomodo Dæmones stent in corporibus humanis? & an Angeli boni possint stare in ipsis? III. Quæ, & quot sint signa ad cognoscendos veros daemonicos? IV. Quas ob causas Deus permittat, homines à diabolo obfideri? V. An Dæmones remediis naturalibus possint expelli? VI. Probatur, Ordinem Exorcistatus semper fuisse in Ecclesiâ: & quæ sit ejus Materia, Forma, & Officium? VII. Antiquitibus duplex erat: Adjuratio dæmonum, Solemnis, & Privata. VIII. Quatuor curiosa dubia, necessaria seitu omnibus Exorcistis, atque monita octo declarantur. 75

DECISIO XX.

ARGUMENTUM.

Agitur de Acolythorum Ordine, Etymologia, Materia, Forma, ac Ministeriis, & quoniam Acolythi fuerunt figurati in candelabris aureis, in Tabernaculo per Moysen, & in Templo per Salomonem positus, differitur de pluribus circa eadem candelabra. Cur Hebræi non adhererent in Sacrificiis candelas cereas; hæc autem sint in usu in Ecclesiâ Catholica? Observationes XIV. circa ministeria Acolythorum. Corollaria duo. An peccent mortaliter Acolythi, qui servantur solemniter in peccato? Et an Ordines minores conferri possint extra Missam? Quomodo, & quando in Missa? 82

D E.

Index Argumentorum Decisionum.

DECISIO XXI.

ARGUMENTUM.

Nominis Subdiaconi significatione exposita, tria de Ordine Subdiaconatus probantur. I. Ejus existentia in primitiva Ecclesiâ. II. Ejus institutio facta à Christo Domino, ob quam est Sacramentum. III. Eiusdem Ordinis Subdiaconatus denominatio, & reputatio inter Majores, & Sacros ob tres præcipuas causas. Varia objecta proponuntur, ac evacuantur circa prædictam denominationem; & quid de Subdiaconatu Græci sentiant, demonstratur. pag. 86

DECISIO XXII.

ARGUMENTUM.

Inquiritur, Quænam sit Materia, & Forma Ordinationis Subdiaconorum? Recensentur quinque diversæ opiniones, & fundamenta, quibus unaquæque earum innititur. Firmantur duæ Resolutiones, una certa, alia disputabilis circa eandem Materiam, & Formam Subdiaconatus. Eruditiones plures circa Vestes Sacras, Manipulum, & Librum Epistolarum. Et an Calix cum Patena tangendus à Subdiacono in ordinatione, debeat esse consecratus? 91

DECISIO XXIII.

ARGUMENTUM.

Traduntur Ritus, quibus Subdiaconi Græci ordinantur. Eruditiones plurimæ de antiquitate, ac legitimitate Apostolicarum Constitutionum. De multiplici Manuum impositione, ac Temporum partibus. De variis Græcorum Vestibus, & Indumentis facris, & de eorum discrimine cum illis Latinorum. Tandem quod Subdiaconi Græci exercent etiam officia Ostiariorum, & Acolythorum. 95

DECISIO XXIV.

ARGUMENTUM.

Recensentur omnia Officia ad Subdiaconum Latinum, tam de Jure antiquo, quàm de Jure novo pertinentia. Eadem discutuntur, & eruditionibus exornantur: præcipue circa antiquas fidelium Oblationes in Missa: Ablutionem Corporalium, cum Pallis, & Purificatoriis: Epistolæ decantationem: Patenæ etymon, materiam, & usum: atque Crucis in Processionibus delationem. Tandem deciditur, An peccet mortaliter Subdiaconus officia sua exercens mortali culpa gravatus? 99

DECISIO XXV.

ARGUMENTUM.

Cum duæ sint Subdiaconorum principales obligationes, Recitatio Divini Officii, atque observantia Castitatis, de prima agitur in hac, & in sequenti Decisione. Explicatur quid sit Divinum Officium? Modus illud recitandi, & Quot nominibus vocetur? Plura curiosa, sed utilia dubia de eo resolvuntur: præsertim, An Officii recitatio sit de Jure Divino, vel de Jure humano? Quando hæc coeperit in Ecclesiâ? Breviarium à quibus sit compositum, ac reformatum? Ad illud tenentur Beneficiati, Professores, Moniales, & Ordine Sacro initiati. Sed an hi omnes extra Chorum sub mortali? pag. 103

DECISIO XXVI.

ARGUMENTUM.

Examinatur difficilis illa Quæstio: Qua lege ordinati in Sacris obligati sint, ratione Ordinis, recitare quotidie Breviarium? Referuntur quatuor opiniones. Prima, quæ refutatur ut falsa, quod nulla sit lex, & nulla obligatio. Secunda, quod hæc lex sit Juris Canonici. Tertia, Consuetudinem immemorabilem, ac universalem esse legem constituentem hoc onus. Hæc est communior; idè prædicta Consuetudo probatur Historiis, Exemplis, ac Decretis per XVII. decursa sæcula. Quarta opinio, quæ magis aridet, quod ex Apostolorum præcepto, non scripto, sed traditione apud omnes in vecto, Ordo Sacer obliget ad Breviarium. Tandem recensentur, ac declarantur quatuor causæ ab hoc debito eximentes, Impotentia, Charitas, Metus, atque Dispensatio. 110

DECISIO XXVII.

ARGUMENTUM.

De Castitate, ad quam obligantur Subdiaconi, & alii Ministri Sacri, tractat præfens Decisio. Disputatur, An hæc obligatio sit de Jure Divino? vel de Jure Ecclesiastico? Inquiritur initium ejusdem obligationis, & ostenditur incepisse ab Apostolis. Probatur ejus jugis observantia decretis Conciliorum, & Summorum Pontificum; dictis Sanctorum Patrum, atque Exemplis, de sæculo in sæculum collectis. Pseudosynodi Quinifextæ refertur Canon, cujus vigore Græci ordinati in sacris utuntur uxoriibus. Recensentur Nuptiæ sacrilegæ Lutheri, & Carolstadii. Discutitur, An prædicta obligatio insit Voto ordinati, vel Præ-

Index Argumentorum Decisionum.

Præcepto Ecclesiæ? Et quibus in casibus Subdiaconi non teneantur servare castitatem? pag. 115

DECISIO XXVIII.

ARGUMENTUM.

Ne Clerici Sæculares in Sacris cogantur cum dedecore Ordinis mendicare, ordinari non debent ex Jure Canonico antiquo, medio, ac novissimo, nisi habeant, unde honeste vivere possint. Contrarium effutierunt Marcellus Paduanus, Joannes Vicleff Anglus, & Martinus Lutherus Hæresiarum ab Ecclesiâ damnati. Explicatur tres Tituli pro initiandis Clericis Ordinibus Sacris, scilicet Beneficium, Penſio, ac Patrimonium: nec non pro Regularibus titulus Professionis Religiosæ. Circa eosdem omnes Titulos recensentur requisita necessaria, & plurimæ Quæstiones scitu dignæ, ac perpulchræ examinantur, & resolvuntur. 122

DECISIO XXIX.

ARGUMENTUM.

Supposita incontrovertibili existentia Ordinis Diaconatus, & quod ipse sit Sacramentum; Inquiritur, Quanam ejus sit Materia, & Forma? Referuntur Quinque opiniones diversæ, sed valde erudite: nec non earum Auctores, ac Fundamenta, cum objectionibus, quas sibi faciunt ad invicem. Concluditur; Materiam Diaconatus consistere tum in impositione manuum, tum in traditione Libri Evangeliorum; Formam verò in verbis, quæ in utraque Actione ab Episcopo proferuntur. 127

DECISIO XXX.

ARGUMENTUM.

Ut declarentur Officia, ac Ministeria Diaconorum, hi in tria genera dividuntur, & ostenditur, Diaconos esse vel Maximos, vel Majores, vel Inferiores. Primi sunt Cardinales Diaconi S. R. E. quorum origo, numerus, & Officia explicantur, pluribus eruditionibus circa eosdem insertis. De majoribus Diaconis, idest Archidiaconis Ecclesiarum Collegiatarum agitur, & de ministeriis ad eos de jure spectantibus. Pariter narrantur Officia Diaconorum inferiorum, tum de Jure Divino, tum ex commissione Ecclesiæ eis competentia. Tandem differitur de Flabello, quod Diaconi Græci ex Officio tenent in manibus,

ac movent ad Altare: ejusque mystica significatio, cum aliis curiosis Ritibus Maronitarum, exponitur. pag. 134

DECISIO XXXI.

ARGUMENTUM.

Antiquarum Diaconissarum originem, Ordinationem, Ministeria, ac Abolitionem continet hæc Decisio. In eâ declaratur quadruplex genus Mulierum Deo dedicatarum, & ex his olim unum erant Diaconissæ. Referuntur Ritus, quibus ordinabantur; & inquiritur, an earum Ordinatio esset Sacramentum? Recensentur earumdem Ministeria octo; & causæ, ob quas recesserunt ab Aula. 134

DECISIO XXXII.

ARGUMENTUM.

Harum vocum *Presbyteri*, ac *Sacerdotis* significatione præmissa, atque existentia Sacerdotii, & Presbyteratus Ordinis in Ecclesiâ, examinatur difficilis, laboriosa, ac famosa Quæstio, Quanam sit Materia, & Forma in Ordinatione Presbyterorum? Referuntur quatuor opiniones cum suis fundamentis. 1. Quod sit sola Traditio Calicis cum vino, & Patenæ cum pane. 2. Quod sit sola Manuum impositio, quam facit Episcopus una cum Sacerdotibus assistentibus super caput Ordinandi. 3. Quod sit & dicta Traditio Calicis, & Patenæ; ac etiam impositio Manuum, quam facit solus Episcopus in fine Ordinationis. 4. Quod ultra hæc omnia etiam Unctio manuum Ordinandi cum Sacro Oleo sit materia essentialis. Forma sint Verba in prædictis omnibus actibus ab Episcopo prolata. Eligitur tertia opinio, tribus aliis rejectis. Ratio ejus fundamentalis. Exceptiones Juridicæ contra Morini Rituales antiquos non facientes mentionem de jam dicta Traditione Calicis, ac Patenæ. Auctoritas Traditionum Apostolicarum. Repetitio communis Theologorum doctrinæ, quod Christus instituit in genere Materiam Sacramenti Ordinis, relinquens in potestate Ecclesiæ, eas in specie designare. 144

Index Argumentorum Decisionum.

DECISIO XXXIII.

ARGUMENTUM.

Quæstiones octo curiosæ, sed scitu necessaria, concernentes Materiam, & formam Ordinis Presbyteratus, proponuntur, examinantur, & resolvuntur in præsentia Decisione. Deinde ostenditur, quid possit, & debeat facere Semipresbyter, idest ille, qui post contactum Calicis, & Patenæ in sua Sacerdotali Ordinatione, discessit ab Ecclesiâ ob nimios dolores corporis, non recepta Manus Episcopi impositione cum verbis, *Accipe Spiritum Sanctum* &c. pag. 152

DECISIO XXXIV.

ARGUMENTUM.

Sex Presbyterorum Officia recensentur, quæ sunt Eucharistiam consecrare, & Deo offerre, ac fidelibus ministrare? Pœnitentes subditos à peccatis absolvere; Baptismi, ac Extremæ Unctionis Sacramenta præbere. Populum erudire in Lege Dei, ac benedicere. Ad quodcumque horum Ministeriorum plures observationes utilitæ notantur; & eruditione scitu dignæ, ac curiosæ traduntur. 156

DECISIO XXXV.

ARGUMENTUM.

Relatis decem cognominibus ad Episcopos spectantibus, eorumque mysticis significationibus adductis, ostenditur, Dignitatem, ac Jurisdictionem Episcopalem super Presbyteros esse de Jure Divino. Referuntur verba S. Hieronymi in *cap. Olim. dist. 95.* contrarium affirmantia: sed ea non esse sancti Hieronymi, sed hæreticorum demonstratur: ac esto fuerint ejusdem Sancti, eruditis interpretationibus ita declaratur, ut non negent, Episcoporum majoritatem à Christo emanare. Tandem circa Quæsitum, *Ubi, & quando Apostoli sint à Christo ordinati Episcopi?* variæ SS. Patrum opiniones enarrantur. 163

DECISIO XXXVI.

ARGUMENTUM.

Prænotatis præcipuis Ritibus, qui adhibentur in consecrando Episcopo, Quaritur, Quanam sit Materia, & Forma Episcopa-

lis Ordinationis? Referuntur octo diversæ opiniones Doctorum cum earum fundamentis, rationibus, objectionibus, ac resolutionibus. Quæstio relinquitur indecisâ, & ponuntur novem Indumentorum Episcoporum mysticæ significationes. pag. 139

DECISIO XXXVII.

ARGUMENTUM.

Narrantur causæ, ob quas antiquitus plurimi Episcopi interessabant Consecrationi novi electi in Episcopum, & quoniam nunc tres Episcopi interveniunt, examinatur illa difficilis Quæstio, An hic numerus Ternarius sit de Jure Divino, ac de necessitate Sacramenti? Referuntur tres opiniones, & earum fundamenta. Concluditur, esse de solemnitate, ac de Præcepto Ecclesiæ, circa quod Papa dispensare potest, prout pluries dispensavit. Tandem ostenditur, Consecrationem Episcopi non posse simplici Presbytero demandari. 174

DECISIO XXXVIII.

ARGUMENTUM.

Referuntur principaliora Officia Episcoporum, sub tribus capitibus collecta; quatenus alia sunt Spiritualia, alia Pastoralia, & alia Jurisdictionalia. Ad eadem adimplenda Episcopus esse strictissime obligatus ex justitia ostenditur; & ex his, valde periculosum esse statum Episcopalem, concluditur. 179

DECISIO XXXIX.

ARGUMENTUM.

Septem recensentur Libri, quibus Eminentissimus S. M. Gregorius Cardinalis Barbadius Episcopus Patavinus pro bene adimplendis antedictis Officiis, ac pro recto Regimine Animarum suæ Diocesis attentè studebat. Fructus quoque uberrimi ex eorum studio provenientes enunciantur. 183

DECISIO XL.

ARGUMENTUM.

De Subjecto Sacramenti Ordinis differitur in hac Decisione; quæ docet, eum esse Virum quinque qualitatibus præditum, nempe Masculum, baptizatum, ac confirmatum, in legitima ætate constitutum, bonis mo-

Index Argumentorum Decisionum.

moribus, litteris, intentione serviendi Deo ornatum, atque a canonicis impedimentis immunem. Plura curiosa dubia resoluntur: præcipue An Femina, ac Pueri

infantes validè possint ordinari? Tandem recensentur impedimenta 40. è Sacris Canonibus collecta, quorum aliquo detenti non debent ordinari. pag. 188

DE

DE SACRAMENTO ORDINIS.

DECISIO I. ARGUMENTUM.

Nomen *Ordo*, & Verbum *Ordino* plura significant. Ostenditur quid propriè denotent in præsentì materia de Sacramento Ordinis. Plures probationes de Existentiâ Ordinum majorum, ac minorum in primitiva Ecclesia. Error Calvini, ac Lutheri eosdem Ordines negantium. Quomodo omnes Christiani dicantur esse Sacerdotes à Divo Petro, & à S. Joanne.

SUMMARIUM.

- 1 *Ordo nomen; & Ordino Verbum plura significant; & quæ?*
- 2 *Christus cur Sacerdos secundum ordinem Melchisedech?*
- 3 *Ordo significat aptitudinem Clericorum ad res Sacras.*
- 4 *Ordo accipiendus pro ipsa Ordinatione.*
- 5 *Ordines majores, & minores dari in Ecclesia quomodo probetur ex Scriptura, Summis Pontificibus, & Conciliis?*
- 6 *Jus Canonicum ostendit existentiam Ordinum majorum, & minorum.*
- 7 *Rationis congruitas eandem probat existentiam.*
- 8 *Salomonis ministrorum gradus plurimi.*
- 9 *Antimus prius minores, deinde majores ordines suscepit.*
- 10 *S. Ambrosius eodem modo promotus.*
- 11 *Calvini error in negandis minoribus ordinibus.*
- 12 *S. Cæsi Pape anno 183. decretum circa minores, ac majores ordines.*
- 13 *Antonius Foresti Soc. Jesu laudatus.*
- 14 *Ordinatio omnis in Ecclesia est à Christo.*
- 15 *Christiani omnes quomodo vocentur Sacerdotes à S. Petro, & S. Joanne?*
- 16 *Ecclesia Catholica regitur tum Scripturis Sacris, tum Traditionibus Apostolicis.*
- 17 *Sacerdotes, ac Reges mystice sunt omnes Christiani, non propriè.*
- 18 *Lutheri error, quòd omnes baptizati sint veri Sacerdotes.*
- 19 *Anathema est negare existentiam ordinum minorum, & majorum in Ecclesia.*

Prosequendo studiosas Exercitationes, in quibus non sine magna animi delectatione, ac majori cum profectu Clerus Patavinus sub sanctorum memoriarum Eminentissimi, ac Reverendissimi De Sacramento Ordinis.

D. D. Gregorii Barbadii ejus Episcopi regimine, anno 1692. detinebatur, propolui, tamquam Vicarius Generalis, ac horum studiorum depositarius, & director, quæ sita, & casus Sacramentum Ordinis concernentes; Et quidem.

1. Quid significet hoc nomen Ordo?

2. An dentur Ordines in Ecclesia majores, ac minores?

Ad Primum Studiosi nostri responderunt; quòd sicut verbum *Ordino* est æquivocum ad multa; ita hoc nomen *Ordo* plura solet significare. Nam Verbum prædictum *Ordino* primò sonat præcipio, & idèd ait Judith Holoferni de Judæis, *ordinant, ut interficiant pecora sua, & bibant sanguinem eorum.* Judith. 11. 11. ut famem, & sitim expleant, ob defectum panis, & aquæ in ea obsidione. Secundo ordinare indicat disponere cum aliqua forma, vel figura; & in hoc sensu dixit Deus Ezechieli: *Sume tibi laterem, & describes in eo Civitatem Jerusalem, & ordinabis adversus eam obsidionem.* Ezech. 4. 1. quod allegoricè etiam intelligitur de Ecclesia, dum de ea dicitur *Can. 6. 3. Terribilis ut castrorum acies ordinata*, idèst disposita. Tertio sumitur, ut idem sit, ac constituere in aliquo gradu, vel superioritate, in quo sensu ait Apostolus ad Rom. 13. 1. *Non est enim potestas nisi à Deo: quæ autem sunt, à Deo ordinata sunt*: videlicet qui superiores nostri existunt, tales censentur à Deo constituti: Igitur pari modo nomen hoc *Ordo* habet & ipsum plures acceptiones, interdum enim accipitur pro debita, & convenienti rerum dispositione, in quo sensu scripsit Aristoteles 12. *Metaph. tex. 52. ordinem in universo esse.* Et S. Augustinus *lib. 19. De Civit. Dei cap. 13. ordo est parium, impariumque unicuique sua loca tribuens congrua dispositio.* Aliquando significat statum, seu conditionem pluribus communem; ut de statu nobili, vel plebeo, Senatorio, vel Equestri, vel Magistrali, vel Advocatium, vel Judicantium, & similibus: ut latius demonstrat Joannes Morinus de *Sacris Ordinat. part. 3. cap. 2. num. 2.* Aliquando autem præferret gradum, dignitatem, & excellentiam; & juxta hunc sensum dicitur de Christo in *Plal. 109. Tu es Sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech*, hoc est juxta Excellentiam Sacerdotialis ejus dignitatis, quæ offerebat in Sacrificio panem, & vinum; & Doctor gentium protulit ad *Hebr. 7. Christum non esse secundum ordinem Aaron*, videlicet non secundum gradum, & dignitatem Aaronicam, quæ animalia sacrificabat. At, prætermisiss his sensibus, ac significationibus, Nomen *Ordo*, in præsentì materia significat potestatem